

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/290/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313206830
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1313206830.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci navrhovateľky: F. A., B. B. B., F. XXX, zast. JUDr. Jankou Kmeťovou, advokátkou, ul. Prof. Sáru 44, Banská Bystrica, proti odporcovi: Slovenská Q., T.Q., D.: XX XXX XXX, K.D. XX, B., zast. JUDr. Romanom Kvasnicom, advokát, s.r.o., Piešťany, Sad A. Kmeťa 24, o zaplatenie sumy 7.877,80 € s prísl., na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 31. januára 2014 č.k. 31C 61/2013-101 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 7.877,80 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 225,08 € od 16.5.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 225,08 € od 16.6.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 225,80 € od 16.7.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 225,08 € od 16.8.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 225,08 € od 16.9.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 225,08 € od 16.10.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 225,08 € od 16.11.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 225,08 € od 16.12.2010 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 225,08 € od 16.1.2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 225,08 € od 16.2.2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 225,08 € od 16.3.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 225,08 € od 16.4.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 225,08 € od 16.5.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 225,08 € od 16.6.2011 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 225,08 € od 16.7.2011 do zaplatenia, 9,5 % ročne zo sumy 225,08 € od 16.8.2011 do zaplatenia, 9,5% ročne zo sumy 225,08 € od 16.9.2011 do zaplatenia, 9,5% ročne zo sumy 225,08 € od 16.10.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 225,08 € od 16.11.2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 225,08 € od 16.12.2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 225,08 € od 16.1.2012 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 225,08 € od 16.2.2012, 9% ročne zo sumy 225,08 € od 16.3.2012 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 225,08 € od 16.4.2012 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 225,08 € od 16.5.2012 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 225,08 € od 16.6.2012 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 225,08 € od 16.7.2012 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 225,08 € od 16.8.2012 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 225,08 € od 16.9.2012 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 225,08 € od 16.10.2012 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 225,08 € od 16.11.2012 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 225,08 € od 16.12.2012 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 225,08 € od 16.1.2013 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 225,08 € od 16.2.2013 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 225,08 € od 16.3.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 472,50 € a náhradu trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu navrhovateľky vo výške 980,28 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 11.7.1997 bola medzi účastníkmi konania uzavretá v zmysle § 842 Obč. zák. Zmluva o poskytovaní plnenia z Podporného

dôchodkového fondu Q., T.Q., ktorej predmetom bolo doživotné plnenie odporcom ako povinným v prospech navrhovateľky vo výške 225,08 € v zmysle uplatneného a priznaného nároku na základe žiadosti navrhovateľky na základe predmetnej zmluvy odo dňa jej účinnosti odporca navrhovateľke aj plnil a dňa 26.10.2009 v zmysle § 582 ods. 1 Obč. zák. uplatnil voči nej výpoveď z tejto zmluvy z dôvodu, že zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede. Platnosť a účinnosť zmluvy o dôchodku mala podľa výpovede odporcu zo dňa 26.10.2009 skončiť ku dňu 31.3.2010 a odporca prestal z tohto dôvodu navrhovateľke poskytovať v zmysle zmluvy o poskytovaní podporného dôchodkového fondu odporcu plnenia. Ako prejudiciálnu otázku riešil otázkou platnosti, prípadne neplatnosti Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Q., T.Q. zo dňa 11.7.1997, ako i výpovede odporcu zo zmluvy zo dňa 26.10.2009, pričom dospel k záveru, že predmetnou Zmluvou sa v prospech navrhovateľky založilo právo na vyplácanie dôchodku doživotne, t.j. na dobu určenú neurčitého trvania, kedy je presne určený okamih začiatku vyplácania dôchodku a okamih ukončenia právneho vzťahu, a to smrťou, ktorá skutočnosť nie je závislá od ľudskej vôle. Mal za to, že už charakter predmetného právneho vzťahu - zmluvy o dôchodku v zmysle § 842 Obč. zák. svedčí o tom, že takýto typ zmluvy nie je možné dohodnúť na čas určitý, ale buď doživotne, teda do okamihu smrti oprávneného, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania špecifikovaného určitým časovým úsekom - lehotou, ktorý má svoj začiatok a koniec, t.j. počas štúdií, vdovstva a pod. a i v predmetnej zmluve je jasne špecifikovaný koniec, t.j. doživotne, teda okamih smrti navrhovateľa. Jedná sa teda podľa neho o presne určitú dobu s presne určeným začiatkom a koncom, avšak jej trvanie je neurčité. Skonštatoval, že trvanie právneho vzťahu bolo účastníkmi konania dohodnuté do okamihu úmrtia navrhovateľky, teda do doby nastania skutočnosti nezávislej od ich vôle. Ustanovenie § 582 ods. 1 Obč. zák. upravuje možnosť ukončenia právneho vzťahu a spôsob zrušenia záväzku založeného zmluvou uzavretou na dobu neurčitú, predmetom ktorého je opakovaná činnosť alebo záväzok, a to jednostranným právnym úkonom - výpoveďou zo dňa 26.10.2009 podľa § 582 Obč. zák. Vyslovil, že nakoľko predmetná zmluva zo dňa 11.7.1997 nebola uzavretá na dobu neurčitú, odporca ju nemohol vypovedať podľa § 582 ods. 1 Obč. zák. Navyše charakter a účel tejto zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu odporcu, kedy účastníkom tejto zmluvy je na jednej strane poskytovateľ dôchodku ako osoba povinná a na druhej strane poberateľ dôchodku ako osoba oprávnená, pričom dôvody uzatvorenia takejto zmluvy, na základe ktorej sa odporca zaviazal navrhovateľke poskytovať plnenie môžu byť rôzne a za poskytnutý dôchodok sa nemusí poskytnúť protiplnenie, nepredpokladá počas trvania právneho vzťahu do smrti oprávneného jej ukončenie jednou zo zmluvných strán. Dospel tak k záveru, že nakoľko predmetná zmluva o dôchodku spĺňa podstatné náležitosti zmluvy podľa § 582 ods. 1 Obč. zák., výpoveď z nej danú odporcom navrhovateľke považoval za neplatnú, nakoľko Zmluva o dôchodku je zmluvou uzavretou na dobu neurčitého trvania, nie zmluvou uzavretou na dobu neurčitú. Poukázal na to, že platnosť predmetnej zmluvy o dôchodku, ako i neplatnosť výpovede z tejto zmluvy bola ustálená i v Náleze Ústavného súdu SR č. II. ÚS 26/82012-33 zo dňa 25.4.2012, ktorý potvrdil, že Zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzavretou na dobu neurčitú a nie je možné ju ukončiť výpoveďou podľa § 582 ods. 1 Obč. zák. Námiety odporcu týkajúce sa neplatnosti Zmluvy o dôchodku, prípadne jej zániku, pre nemožnosť plnenia pre rozpor s ustanoveniami zákona č. 583/2001 Z.z. o bankách, vyhodnotil ako nedôvodné a účelové v snahe oddialenia rozhodnutia vo veci, prípadne vyhýbania sa plneniu vzhľadom na vysoký vek navrhovateľky. Stotožnil sa s vyjadrením navrhovateľky, že § 27 ods. 8 zákona o bankách sa nevzťahuje na interné predpisy odporcu ako zamestnávateľa a jej zamestnanca, ako i vzťahy banky navonok, t.j. uzatváranie zmlúv s klientmi, či inými bankami vzhľadom k predmetu jej činnosti, čo vyplýva z existencie interných predpisov banky, konkrétne zo Štatútu PDF čl. I Plnenie odporcu zo Zmluvy o dôchodku má byť z použiteľného zisku odporcu, čo zákon o bankách nezakazuje. Uviedol, že predmetná Zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzavretou za nápadne nevýhodných podmienok v zmysle § 27 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko žiadne ustanovenie tohto zákona neustanovuje, že vykonávanie peňažných platieb na základe zmlúv o dôchodku je zakázané, preto nebola uzatvorená v rozpore so zákonom a nie je ani zmluvou uzavretou za nápadne nevýhodných podmienok pre odporcu v zmysle § 27 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko sa jedná o zmluvný typ asynalagmatickej zmluvy, navyše tu neexistuje ani rozpor zmluvy pre neexistenciu protihodnoty plnenia odporcu voči navrhovateľke, nakoľko táto bola jeho bývalou zamestnankyňou. Pokiaľ by aj zmluva bola uzavretá za nápadne nevýhodných podmienok (čo podľa neho nie je), jej platnosť by nezánikla a nedošlo by ani k jej zániku z dôvodu dodatočnej nemožnosti plnenia pre údajnú existenciu rozporu s § 27 ods. 8 zákona o bankách, keďže tento explicitne nespája rozpor právneho vzťahu s cit. ustanovením so zánikom tohto vzťahu, keď § 119 ods. 3 zákona o bankách len stanovuje bankám povinnosť zosúladiť svoje právne vzťahy k tretím osobám vzniknuté pri výkone činnosti podľa dovtedajších predpisov so zákonom o bankách. Za nedôvodnú vyhodnotil aj námietku odporcu týkajúcu

sa hospodársky neodôvodneného plnenia zo zmluvy o dôchodku pre neho, a to s poukazom na bývalý zamestnanecký vzťah medzi účastníkmi a snahu a cieľ odporcu zabezpečiť sociálnu starostlivosť o pracovníka odchádzajúceho do dôchodku, čo spadá pod agendu personálneho a sociálneho úseku divízie ľudských zdrojov. Predmetnú zmluvu o dôchodku nepovažoval ani za v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na súlad s čelom Fondu vymedzeným v čl. I Štatútu PDF, pričom skončením vyplácania dôchodku podľa zmluvy by došlo k podstatnému zníženiu životnej úrovne navrhovateľky. Preto vzhľadom na skutočnosť, že na predmetný právny vzťah sa nevzťahuje zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách, konkrétne teda ani ust. § 27 ods. 8, § 116, § 119 ods. 3, zmluva o dôchodku je stále platná, odporca má podľa neho naďalej povinnosť zo zmluvy plniť, jeho právo nezaniklo pre nemožnosť v zmysle § 575 ods. 1 Obč. zák. Za nedôvodnú vyhodnotil aj námietku odporcu týkajúcu sa zániku pre dodatočnú právnu nemožnosť plnenia v dôsledku výpovede práve z vyššie uvedených dôvodov posúdenia zmluvy a jej charakteru. Vzhľadom na tieto skutočnosti návrhu navrhovateľky vyhovel.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľke, úspešnej v konaní priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v sume 472,59 € a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 980,28 €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrh navrhovateľky zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania a v prípade potvrdenia rozsudku súdu prvého stupňa žiadal pripustiť dovolanie podľa § 238 ods. 3 O.s.p. vo výroku potvrdzujúceho rozsudku z dôvodu, že ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, a to v právnej otázke, či sa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách vzťahuje na právne vzťahy založené medzi bankou a fyzickou osobou zmluvou o dôchodku podľa § 842 Obč. zák. Považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne nesprávne a predstavujúce za nebezpečný precedens a návod na obchádzanie bankových regulatívov, stanovených zákonom o bankách, pretože dáva návod, ako obísť zákonný zákaz uzatvárania a plnenia zmlúv, z ktorých banka nemá protiplnenie. Vytýkal súdu prvého stupňa, že nevzal do úvahy § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou a že § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách sa pri aplikácii tohto ustanovenia zoberie len na zistenie druhov plnení, ktoré banka ďalej nesmie plniť. Mal za to, že skutočnosť, že aj v tejto veci ide o vzťahy súvisiace s jeho organizáciou, riadením, resp. podnikaním, je preukázané listinným dôkazom, a to Štatútom Podporného dôchodkového fondu Q., ktorý bol účinný od 1.7.1993, v čl. I ktorého sa uvádza, že podporný dôchodkový fond slúži okrem iného na podporu stabilizácie banky. Poukázal na ust. § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona o bankách, ktoré priamo zakazuje banke odo dňa účinnosti tohto zákona pokračovať v takej činnosti, keď nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Uviedol, že právny vzťah založený zmluvou o dôchodku podľa § 842 Obč. zák. je zasiahnutý zákonom o bankách z dôvodu, že predmetom tohto právneho vzťahu nie je banková činnosť banky, ale jedná sa o banke zakázanú činnosť, ktorej vykonávanie je v rozpore so zákonom o bankách (§ 119 ods. 3 v spojení s § 27 ods. 8 zákona o bankách). Poukázal na ustanovenie § 575 ods. 1 Obč. zák. v spojení s § 27 ods. 8, § 116 a § 119 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a že odo dňa účinnosti tohto zákona nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom, ako aj na to, že Zmluva o dôchodku je uzatvorená bez protiplnenia pre neho, pričom zákon o bankách zakazuje banke uzatváranie takých zmlúv, ako je zmluva bez protiplnenia, a preto je taká činnosť, konkrétne poskytovanie plnenia bez protiplnenia, ktorého sa navrhovateľka domáha svojim návrhom, v rozpore so zákonom o bankách a zakázaná priamo ustanovením s § 199 ods. 3 zákona o bankách. Konštatoval, že ustanovenie § 27 ods. 8 zákona o bankách sa použije na zistenie druhov plnení, ktoré sú v rozpore s týmto zákonom o bankách, t.j. tých plnení, za ktoré banka nedostáva protihodnotu, ako je to zrejmé aj zo zmluvy o dôchodku v tomto konaní. Vytýkal súdu prvého stupňa, že sa vôbec nevysporiadal so zákonným zákazom podľa § 19 ods. 3 veta za bodkočiarkou v spojení s § 27 ods. 8 zákona o bankách a neaplikoval zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách v súlade s jeho zmyslom a účelom, vyjadreným v ust. § 1 tohto zákona. Navrhovateľka odvolanie, ani vyjadrenie k odvolaniu odporcu nepodala.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti rozhodnutia ďalšie dôvody.

Súd prvého stupňa v preskúmvanej veci vykonal dostatočné dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľky, ako aj na opodstatnenosť tvrdení odporcu, ktoré uvádzal na svoju obranu (§ 120 ods. 1, 4 O.s.p.), výsledky dokazovania náležite zhodnotil v súlade s § 132 O.s.p. a na ich základe potom vyvodil vo veci samej aj správny právny záver. Na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Občianskeho zákonníka, tieto aj správne vyložil a svoje dôvody vedúce k vyhovaniu návrhu aj náležite v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, pričom sa dôsledne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi a dôkaznými návrhmi sporových strán a posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov. S odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa sa aj odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odporca v odvolaní v podstatnej časti len zopakoval a podrobnejšie rozviedol svoje námietky a argumenty prednesené pred súdom prvého stupňa. S týmito sa však súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí náležite vysporiadal, vysvetlil, prečo na ne neprihliadol a v dostatočnom rozsahu poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia. Jeho rozhodnutie preto možno považovať za dostatočne presvedčivé. Odvolací súd preto považuje skutkové a právne závery súdu prvého stupňa za správne a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje, osvojuje si ich v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje. Obsah odvolania odporcu nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa z hľadiska ním uplatnených odvolacích dôvodov.

Zásadnou otázkou pre rozhodnutie v danej veci bolo preskúmanie otázky, či zmluva o dôchodku uzavretá podľa § 842 Občianskeho zákonníka zakladajúca právo na plnenie doživotne je zmluvou na dobu určitú alebo neurčitú.

V zmysle § 842 Občianskeho zákonníka sa na základe zmluvy o dôchodku niekomu doživotne alebo na inak obmedzenú dobu neurčitého trvania zakladá právo na vyplácanie určitého dôchodku. Ide o zmluvu uzavretú aspoň medzi dvoma osobami, právo na vyplácanie dôchodku je síce časovo určené, ale nie je obmedzené určitým konkrétnym vopred vymedzeným časom trvania, k uzavretiu takejto zmluvy sa nevyžaduje žiaden dôvod alebo motív, preto dôvodom môže byť napr. i skutočnosť, že sa niekto môže cítiť byť zaviazaný druhému pomáhať alebo poskytovať dôchodok ako protiplnenie z nejakého iného právneho úkonu.

Keďže Občiansky zákonník rozlišuje zánik zmluvy smrťou a zánik zmluvy uzatvorenej na doživotne určenú dobu, nemožno dôvodiť, že zmluvy uzatvorené na dobu končiacu smrťou sú vždy uzatvárané na doživotne určenú dobu, teda na dobu neurčitú. Doživotne určená doba trvania je ekvivalentom inak určenej doby neurčitého trvania, je teda len konkrétnym vyjadrením inak určenej doby neurčitého trvania. Podstatou uzatvorenej Zmluvy o dôchodku je záväzok jednej zmluvnej strany (odporcu) poskytovať plnenie druhej zmluvnej strane (navrhovateľke) počas trvania zmluvy. Vymedzenie trvania tejto zmluvy je dané pojmom „na doživotie“. Zmyslom takejto právnej úpravy je poskytovať osobe z takejto zmluvy oprávnenej záruku plnenia zo strany osoby povinnej na obdobie doživotia oprávnenej osoby. Občiansky zákonník nepripúšťa možnosť vypovedania zmluvy o dôchodku, pretože by to bolo v rozpore so zmyslom a účelom špeciálnej právnej úpravy o dôchodku, ktorej podstatou je istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe. Ak by súd pripustil možnosť ukončenia zmluvy jednostrannou výpoveďou zo strany odporcu, aplikoval by ust. § 842 a § 582 Obč. zák. ústavne nekomfortným spôsobom, čo by znamenalo porušenie základného práva účastníka na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy SR a či. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Tento záver vyplýva z Nálezu ÚS SR II. ÚS 26/2012-33 a odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa postupoval v súlade s právnym názorom ÚS SR.

S prihliadnutím na skutkové zistenia súdu prvého stupňa majúce oporu vo vykonanom dokazovaní je potom vo vzťahu k uplatnenému nároku správny záver súdu prvého stupňa v tom, že medzi účastníkmi bola uzatvorená Zmluva o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu, ktorá je svojím charakterom zmluvou o dôchodku uzavretou na dobu určitú neurčitého trvania - do doživotia. Výpoveď z označenej zmluvy o dôchodku je v rozpore so zákonom a ako právny úkon je neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.. Zmluvné strany sú povinné si podľa uzavretej zmluvy aj naďalej poskytovať plnenia.

Čo sa týka námietok odporcu v podanom odvolaní ako v i v priebehu prvostupňového konania, že predmetná zmluva bola uzatvorená v rozpore so zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách, v tejto súvislosti odvolací súd taktiež poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý sa touto námietkou odporcu dostatočne zaoberal a i odvolací súd je toho názoru, že ust. § 27 ods. 8 Zák. o bankách sa netýka vzťahov upravených predmetnou zmluvou t.j. interných vecí banky ako bývalého zamestnávateľa a zamestnanca. O účelovosti obrany svedčí tá skutočnosť, že uvedená právna úprava bola zavedená po uzavretí zmluvy a napriek tomu odporca z nej plnil i po tejto právnej úprave až do jej vypovedania. V danom prípade obsahovou náplňou zmluvného vzťahu bolo poskytnutie plnenia na zabezpečenie životnej úrovne, ktorú pracovníci dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity, na ocenenie ich vernosti, kvality práce a na podporu stabilizácie pracovníkov. Nešlo teda o podnikateľský vzťah banky a klienta, ale o vzťah vnútrozamestnanecký. Navrhovateľka bola dlhoročným zamestnancom odporcu, celý svoj aktívny pracovný život svojou každodennou prácou prispela k súčasnému postaveniu odporcu na bankovom trhu. Túto skutočnosť nemožno prehliadnúť pri posudzovaní rozporu výpovede zmluvy s dobrými mravmi. Odporca neuzatváral zmluvu s navrhovateľkou ako podnikateľ pri výkone svojej podnikateľskej činnosti, ale zo strany odporcu išlo o činnosť spadajúcu pod personálnu a sociálnu agendu.

S ohľadom na všetky vyššie uvedené právne závery odvolací súd nepovažoval za potrebné pripustiť dovolanie na posúdenie právnej otázky, či sa Zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a zmene a doplnení niektorých zákonov vzťahuje na právne vzťahy založené medzi bankou a fyzickou osobou zmluvou o dôchodku podľa § 842 Občianskeho zákonníka, pretože v danej veci sa nejedná o rozhodnutie po právnej stránke tak zásadného významu, ktoré rieši doposiaľ nenastolenú alebo v iných súvislostiach prezentovanú a právne riešenú otázku takým spôsobom, ktorý je významný z hľadiska rozhodovacej činnosti súdov vôbec.

Na základe uvedeného po prihliadnutí i na správnosť záverov súdu prvého stupňa vo výroku o priznaní príslušenstva podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom znení. Čo sa týka námietky odporcu, že súd prvého stupňa v časti úroku z omeškania zo sumy 400,05 € od 16.7.2012 do zaplataenia vyhlásil úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne a v písomne vyhotovenom rozsudku tento uviedol vo výške 8,75 % ročne, v tomto prípade došlo k zrejmej nesprávnosti - chybe v písaní, ktorú súd prvého stupňa v súlade s § 164 O.s.p. opravil.

S prihliadnutím na obsah odvolania sa odvolací súd zaoberal aj posúdením, či súd prvého stupňa svojím postupom neodňal odvolateľovi možnosť konať pred súdom, keď odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný postup súdu priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných práv účastníka občianskeho súdneho konania. Vo vzťahu k odvolateľom namietanej nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd poznamenáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú podľa jeho názoru pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). V danom prípade prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol stručne rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská oboch procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Závery, ktoré prijal, primerane vysvetlil, z odôvodnenia jeho rozsudku

nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd má za to, že skutkové a právne závery súdu prvého stupňa nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s už uvádzaným čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru a že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku prvostupňového súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia, keď za porušenie základného práva zaručeného čl. 46 Ústavy SR nemožno považovať tú skutočnosť, že prvostupňový súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odporcu. Z obsahu spisu vyplýva dostatočné zaoberanie sa námietkami odporcu majúcimi pre vec podstatný význam a taktiež dostatočné právne a skutkové vysporiadanie sa s nimi.

Odvolací súd preto z týchto dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľke, úspešnej v odvolacom konaní, priznal náhradu trov odvolacieho konania na právnom zastúpení za 1 úkon poskytnutých právnych služieb v sume 334,02 € (vyjadrenie k odvolaniu + režijný paušál + 20 % DPH) v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Odvolací súd nepripustil dovolanie v zmysle ust. § 238 ods. 3 O.s.p. vo výroku potvrdzujúceho rozsudok z dôvodu, že v otázke navrhovanej odporcom nejde o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.